

5 Μαρτίου 2012

Αββά, δε μου ξεχωρίζεις τα ψωμιά που μου αναλογούν

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Ένας άγιος Γέροντας έμενε με τον υποτακτικό του σε μια καλύβη, όχι μακριά από ένα κεφαλοχώρι. Κάποτε έπεσε στον τόπο μεγάλη δυστυχία κι ο φτωχός κόσμος

πέθαινε σχεδόν από την πείνα. Πολλοί στην απελπισία τους πήγαιναν και κτυπούσαν στην καλύβη του ερημίτη. Εκείνος πάλι, που ήταν πολύ ελεήμων, έδινε με την καρδιά του απ' ό,τι τύχαινε να έχει. Ο υποτακτικός όμως που έβλεπε με τρόπο το ψωμί τους να λιγοστεύει, είπε μια μέρα στενοχωρημένος στο Γέροντα:

-Αββά, δε μου ξεχωρίζεις τα ψωμιά που μου αναλογούν, κι από δω και πέρα μοίραζε από τα δικά σου ελεημοσύνη. Έτσι όπως πάμε τώρα, γρήγορα θα πεινάσουμε κι οι δυο.

Ο αγαθός Γέροντας χώρισε τα ψωμιά του υποτακτικού του, χωρίς να πει τίποτα κι εξακολούθησε να δίνει από τα δικά του στους φτωχούς. Μα κι ο Θεός που είδε την καλή του προαίρεση τα ευλόγησε, κι όσο εκείνος έδινε, τόσο αυτά επληθύνονταν.
[\(περισσότερα...\)](#)